

அபிராமி அந்தாதீ

ஆய்வுரை

40 வது செய்யுள்

அம்பிகையை நம்பினார் கேடுவதீஸ்வர

**இப் பாடலின் பாராயண பலன்
நல்ல எண்ணம், நல்ல செயல்கள் வளர்தல்**

வெளியீடு :

பஜனைச் சபை
வழக்கம்பரை, சுழிபுரம்.

1993

வழக்கம்பரை அம்பாள் நம்பினவரைக் கைவிடமாட்டார்

23-7-9.3 வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்ற கூட்டுப்பிரார்த்தனை நானோ எம்மால் என்றும் மறக்க முடியாது. அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியீடுகள் மூலம் பத்னைச் சபையினர் செய்துவரும் பணியை யாவரும் நன்றியோடு பாராட்டி புகழ்ந்து வருகின்றனர். பணியைத் தொடர அபிராமியந்தாதி நாற்பதாவது பாடல் ஆய்வுரை வெளியா கிய ஞானசம்பந்தம் இதழ் எம்மிடம் இல்லாமல் இருந்தது. எப்படி? இவ் இதழைப் பெறுவது. யாரிடம்? பெறுவது என்று நாம் ஒரே குழப்பமாக இருந்தோம்.

எப்படியும் நாம் அச்சிட்டு பரப்பும் அபிராமியந்தாதி ஆய் வுரை வெளியீடு தொடர்ச்சியான பாடல்கள் கொண்ட பணியாக அமைய வேண்டும் என்று வேண்டி அம்பாளை வணங்கி வந்தோம். எமது வேண்டுதல் வீண்போகவில்லை. வழக்கம்பரை அம்பாள் நம்பி னவர்களை கைவிடார்; என்றும் பக்கத் துணையாக இருந்து உதவ வார் என்பதை அன்று தெரிந்து கொண்டோம்.

சென்ற ஆடிப்பூர நாள் அன்று அம்பாளின் வழிபாட்டை மூடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பிய வேளை காரைநகர் பிரம்மஸ்க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் வழக்கம்பரை அம்பாளை வணங்கி நின்றார். காரைநகரில் அடைபடித்து உங்களை அம்பாள் இங்கு அழைத்து வந்துள்ளார். எங்களுக்கு இப்பணியைச் செய்ய யாரும் இல்லை. நாம் செய்து வரும் அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியீட் டுப்பணியை தொடர நீங்கள் 40 வது பாடல் ஆய்வுரை வெளியா கிய ஞானசம்பந்தம் இதழை எங்கிருந்தாலும் எடுத்து உதவுக்கள் என வேண்டிக் கொண்டோம் குருக்கள்ஜியா மிகவும் வஸ்வவர். எங்கள் பணியைப் பாராட்டுவார். வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலம் தோட்டம் கந்தசவரமி கோயில் முன்பு தங்குவதாகக் கூறி முயல் வோம் என்று விடைபெற்றார்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை எங்கள் பஜனை வளமை போல் அபிராமியந்தாதி பாராயணத்துடன் ஆரம்பமாகி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அவ்வேளை பிரம்மஸ்க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் ஆலய முன் மண்டபத்தில் வந்து நின்றார். கையில் ஒரு பை வைத்தி ருந்தார். அன்பர்கள் பஜனையை நடத்த, நாம் குருக்கள்ஜியாவை வணங்கி நின்றோம். அன்று சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு வேண்டிய பாடல் பிரதியை பையில் இருந்து எடுத்துத்தந்தார். அவ்வேளை நாம் பேரானந்தம் அடைந்து அம்பாளை வணங்கி குருக்களுக்கு நன்றி கூறி பாராட்டினோம்.

(மிகுதி கடைசிப் பக்கம் பார்க்க)

சிவமயம்

அபிராமி அந்தாதி!

புலவர். திரு. க. சந்தானராமன் M. A. B. Lit

ஆய்வுரை 40 வது செய்யுள்

வாள்நுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப் பேணுதற்கு எண்ணியை எம்பெருமாட்டியைப் பேதை நெஞ்சிற் காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் காணுமான்பு பூணுதற்கு எண்ணியை எண்ணம் அன்றோ முன்செய் புண்ணியமே.

அ. வாள் நுதல் கண்ணி

1. ஒளிபொருந்திய நெற்றியில் கண்ணுடையவள் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.
2. சிவபெருமானைப் போலவே, அம்பிகை, விநாயகர், முருங்கூடியோருக்கும் நெற்றிக்கண் உண்டு. முருகனுக்கு ஆறு முகங்களிலும் நெற்றிக்கண் உண்டு. ஆகவே அவனை 'அஷ்டாதச லோசனன்' — 'பதினெட்டுக் கண்களுள்ளவன்' என்று குறிப்பிடுவார்.
3. அம்பிகையின் இருகண்களாக சூரிய சந்திரர்களும், நெற்றிக்கண்ணாக அக்கினியும் அமைகின்றனர். அவனைத் 'த்ரியம்பகா' எனவும் 'த்ரிநயனாம்' என்ற குறிப்புடனேயே துவங்குகிறது.
4. ஒளியிக்க நெற்றியில் இன்னோர் ஒளிபோல் அக்கினியினையும் கண்ணாகக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால் அது திறந்ததே இல்லை. காமனையும் நக்கீரனையும் சிவபிரானின் நெற்றிக்கண் எரித்ததாக வரலாறுகள் உண்டு. ஆனால் அம்பிகை அதுபோல் திறந்ததே இல்லை.

இறைவனையும், இறைவியையும் ஒரே இயல்புகள் உடையவர்களாக, ஒல்வோர், ஆதாரத்திலும் தியானித்து வழிபடுதல் சக்திவழிபாட்டில் 'ஸாம்யம்' எனப்படும். 'ஸமயாந்தஸ்தா'

“இருவரையும் இணைத்துச் சமமாக என்னி வழிபடும் ஸாம்யம் என்ற முறையினுள் உறைபவள்’’ என சகஸ்ரநாமம் கூறுகிறது உருவத்தால் இருவரும் ஒத்திருக்கும் நிலைக்கு ‘ஞபஸாம்யம்’ என்று பெயர்

5. திருவிளையாடற் புராணம், பெரிய புராணம். கந்த புராணம் ஆகிய மூன்றினையும் இறைவனின் கண்களாகக் கருதி அவற்றுள் கந்கபுராணத்தை நெற்றிக் கண்ணாகக் கூறிச் சிறப்பிப்பதுண்டு. அவ்வாரே மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ். காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இரண்டினையும் அன்னையின் இடவலக் கண்களாகக் கொண்டால் இவ்வபிராமி அந்தாதியினை அன்னையின் ‘வான்நுதல் கண்’ நெற்றிக்கண் என்று சிறப்பித்துக் கூறல் தகும்

ஆ. விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப் பேணுதற்கு என்னிய எட்டுப்பெருமாட்டி.

1. வானோர் அனைவரும் வந்து வணங்கிப், போற்றிப் புகழ் நினைக்கும் சிறப்பினையுடைய, எமது பெருமைக்குரிய தலைவியாவாள் அபிராமி
2. விண்ணவர் யாவரும் ஒன்பது குழுக்களாக (கணங்களாக) குறிப் பிடப்படுவர் அக்குழுக்களாவன;-
 1. தவாதச ஆதித்யர்கள் எனப்படும் பண்ணிரெண்டு சூரியர்கள்
 2. பதின்மூன்று விச்வ தேவர்கள்
 3. அஷ்டவசக்கள் எனப்படும் எட்டு வசக்கள்.
 4. முப்பத்தாறு துவிதர்கள்.
 5. அறுபத்து நான்கு ஆபஸ்வரர்கள்.
 6. நாற்பத் தொன்பது மருத்துக்கள்.
 7. முப்பத்தாறு மஹாராஜாக்கள்.
 8. பன்னிரு ஸாத்யர்கள்
 9. ஏகதசருத்திரர்கள் எனப்படும் பதினொரு உருத்திரர்கள்.

இக்குழுக்கள் உள்ளிட்ட முப்பத்து முக்கோடி வானவர் யாவரும் வந்து அன்னையினைப் பணிந்து புகழ்ந்து நிற்கின்றனர்

3. “தேவ - ருஷி - கண - ஸங்காத - ஸ்தாயமாத - ஆத்மவைபவா” — “இருடிகள் மற்றும் வானோர் தங்கள் குழுவுடன் கூடிப் போற்ற நின்ற சிறப்பினள்” என இதனை சகஸ்ரநாமம் புகழ்கிறது.

4. அவர்கள் அன்னையின் ஸ்ரீபுரம் வந்து அல்லது இறைவனுடன் உறையும் திருக்கயிலை வந்து. அல்லது திருக்கடலூர் முதலான பூவுலகத்தலங்களுக்கு வந்து இறைஞ்சிகளின்றனர். எனவே 'வந்து இறைஞ்சி' என்றார்.
5. தேவர்கள் அவ்வப்பொழுது தங்களுக்கு ஏற்படும் அசர இன்னல் காஸிலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ளவும், தங்கள் பதவிகள் நிலைக்கவும் வந்து இறைஞ்சி ஏத்துகின்றனர்.
6. காளிதாஸனின் சியாமளா தண்டகத்தில் "ப்ரஷ்வதேவேச" எனத் துவங்கும் வரியில் இந்திரன் முதலான தேவர்களால் வணங்கப் படும் வைபவத்தினைக் கூறுகிறான்.
7. மார்க்கண்டேயன் உயிரினைக் கவர வந்த காலனை ஈசன் திருக்கடலூரில் சம்ஹாரம் செய்து விட்டார். சிலநாள் காலன் இன் மையால் உலகத்தில் மக்கட்தொகை மிகவும் பெருகத் துவங்கி விட்டது. பூமிதேவியின் பாரத்தினைக் குறைக்கவும் தங்களுள் திருவனான காலன் மீண்டெழுவும் தேவர்கள் விரும்புகின்றனர் ஈசனிடம் (காலசம்ஹார மூர்த்தியிடம்) சென்று முறையிடத் தயக்கமும் பயமும் ஏற்படுகின்றது. எனினும் அவனிடம் வேண்டி காலனை எழுப்பியே ஆக வேண்டும்! என செய்வது?

திருக்கடலூர் வந்து ஒன்றாகக் கூடினார்கள் அம்மையின் மூலமே அப்பணை அணுகினால் அருள் எளிதாகக் கிட்டும் என்று என்னுகின்றனர் அவ்வாறே இறைஞ்சி இறைவன் அருணும் பெற்று காலனை மீண்டும் உயிர்த்தெழுச் செய்து விடுகின்றனர். அவ்வாறு தேவர்கள் அன்னவரும் திருக்கடலூர் வந்தது. அன்னையின் மூலம் அனுகலாம் என என்னியது, அவளை இறைஞ்சிப் பேணியது ஆசிய அனைத்து வரலாற்றினையும் "வந்து இறைஞ்சிப் பேணு தற்கு என்னைய எம்பெருமாட்டி" என்ற சொந்தொடர் உள்ளடக்கி நிற்கிறது.

இ. பேதை நெஞ்சில கானுதற்கு வண்ணியள் அல்லாத கண்ணி

1. அறியாமை முதலியன் நிறைந்த நெஞ்சில் பார்க்க முடியாமல் தொலைவில் நிற்கும் நித்திய கண்ணியானவள் அம்பிகை. (அன்னையின் — அன்மையில் இருப்பவள். ஆனால் பேதை நெஞ்சில் அன்னையின்) அல்லாத கண்ணி அதாவது சேய்மையில் நிற்பவள்.

2. 'சேய்மையள்' என்னாது 'அண்ணியள் அல்லாத கண்ணி' எனக் கூறியதன் நயம் சிந்திக்கத்தக்கது. அவள் அண்மையில் தான் இருக்கிறாள். ஆனால் பேதை நெஞ்சினை அணுகாது விலகி சேய்மையள் ஆகிவிடுகிறாள்.
3. "கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் சகன்" என்பது பழமொழி 'கல்லார்' என்ற சொல் இங்குப் படிக்காதவர் என்று பொருள் படாது. அறி யாமை, அல்லது அஞ்ஞானம் உடைய நெஞ்சினர் என்பதே பொருள். அதுபோல் பேதமை நிறைந்த நெஞ்சில் அவள் சேய்மையள் ஆகிவிடுகிறாள்.
4. பேதமையில் மூழ்கிய நெஞ்சுடையவனாகிய பண்டாசரனின் முன் னின்று அன்னை போசிடுகிறாள் பண்டன் 'சாஸ்த்ரிரங்களை எடுத்துத் தாக்க முற்படுகிறான். அதாவது கையில் பிடித்தபடி தாக்கும் 'கதை' 'வாள்' முதலிய கருவிகளால் தாக்க முயல் கிறான். ஆனால் அம்பிகையோ அஸ்திரங்களை எய்கிறாள். அதாவது எட்டிநின்று எய்யும் அம்பு முதலிய கருவிகளை எய்கிறாள்.

"பண்ட - அகரேந்திர - நிர்முக்த - சஸ்தர - ப்ரத்யஸ்த்ர - வர்ஷினி" "பண்டன் எனும் அசரத் தலைவன் விடுக்கும் சஸ்திரங்களுக்கெதிராக அஸ்திரங்களைப் பொழிவான்" என இதனை சகல்ஸ்ரநாமம் வருணிக்கிறது. தன் அருகில் தானே இருக்கிறாள் என்று கருதிய பண்டன் கதையினால் தாக்குகிறான் வாளால் வெட்டுகிறான். ஆனால் அங்கு அவள் இல்லை. வெற்றிடத்தில் வீசிய கருவிகள் வீணே விழுகின்றன. அதற்குப் பதிலாக எங்கோதொலைவில் இருந்து அன்னைவிடுக்கும் அம்பொன்று வந்து அவனைத் தாக்குகின்றது.

புராணம் கூறும் இப்போரின் உட்கருத்துத்தான் அபிராமி பட்டரின் 'பேதை நெஞ்சில் கானுநாதந்து அண்ணியள் அல்லாத கண்ணி' என்ற சொற்றொடர் வெகு அருகில் நின்ற அன்னையினை பண்டாது பேதமை சேய்மையில் தள்ளிவிடுகிறது. அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியாக்கி விடுகிறது.

5. நரசிம்ம மூர்த்தியின் மந்திர உபதேசம் கிடைக்கப் பெற்று, அதனைக் கோடிக்கணக்கில் 'ஐபித்தும்' அவரது அருள் கிட்டாத உபாலகர் ஒருவர் அம்மூர்த்தியினைத் தேடி அலையலாணார். இறுதியில் ஒர் அடர்ந்த காட்டினை அடைந்தார். அங்கிருந்து வெடன் ஒருவன் அவரது வரவினைக் குறித்து விளைவினான்.

“நான் நரசிம்மத்தைத் தேடிவந்தேன்” என்றார் உபாஸ்கர் “அது எப்படியிருக்கும்?” என்றான் வேடன். நரசிம்ம மூர்த்தியின் வடிவத்தினை அப்படியே படம் பிடித்தாற்போல் வருணித்தார் வந்தவர்.

“சுவாமி, நீர் கூறும் வடிவடைய மிருகத்தினை நான் கண்டே இல்லை. இங்கு, இக்காட்டில் இருப்பின் எனக்கு நிச்சயம் தெரிந்திருக்கும்” என்றான் வேடன்.

பலமாகச் சிரித்தார் வந்தவர்! அவரது சிரிப்பில் ஒளனம் தொனித்தது.

“என் சுவாமி சிரிக்கின்றீர்?”

“வேடனோ! என்போன்ற உபாஸர்களாலேயே பலகோடி மந்திரம் ஜபித்தவர்களாலேயே, காண முடியாத நரசிம்மத்தை வேட்டையாடித் திரியும் நீயா காணமுடியும்?” ஆணவழும் பேத மையும் அவரது பதிலாக வெளிப்பட்டது.

“சுவாமி, மன்னிக்க வேண்டும். அப்படியொரு மிருகமிருப்பின் நான் நிச்சயம் கண்டு பிடித்து வருவேன். இன்று மாலைக்குள் நான் நரசிம்மத்துடன் வருவேன். இல்லையேல் இறப்பேன்” என உறுதியாகக் கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டான் வேடன்.

எங்கும் நரசிம்மத்தைக் காண முடியவில்லை. எனினும் தளராது தேடினான். மாலையும் வந்தது. “கடவுளோ! நரசிம்மம் கிட்ட வில்லை. நான் அடியவரிடம் கூறியபடி இறக்கப் போகி ரேன்” எனக் கூறி எரிமுட்டி அதில் பாயப்படுகுந்தான்! தடுத்து நிறுத்தியது நரசிம்மம். மகிழ்ச்சியுற்ற வேடன் காட்டுக் கொடி களால் அதனைப் பினித்து இழுத்து வந்து உபாஸ்கர் முன்னால் நிறுத்தினான்.

“சுவாமி! இதோ பாருங்கள்! நீர் கேட்ட நரசிம்மம் வந்திருக்கிறது! அழைத்துச் செல்லும்” என்றான்.

“என்ன உள்ளுகிறாய்? என்கே நரசிம்மம்? என் பொய் கூறுகிறாய்? எனச் சின்ந்தார் உபாஸ்கர்

“இதோ இருக்கிறது! அருகில் இருக்கிறது நன்றாகப்பாரும்”

“இல்லை! இல்லை! என், புளுகுகிறாய்?”

அண்ணியதாய் நின்றது நரசிம்மம். ஆனால் பேதை நெஞ்சினராகிய அவரால் காண முடியவில்லை.

உறுமியபடி நரசிம்மம் கூறியது! “உபாஸ்கரே! உமது ஆணவமென்னும் பேதமையினால் அண்மையில் நின்றும் என்னக்காண முடியவில்லை. இப்பிறவியில் எனது குரல் மட்டுமே உமக்குக் கேட்டது! அடுத்த பிறவியில் முழுதரிசனம் கிட்டும்!”

அண்ணியதாகிய நரசிம்மம் அகன்று நின்ற இவ்வரலாறு ஆதிச்சக்ரரின் சீடர் ஒருவரின் பூர்வாச்சிரமத்தில் நிகழ்ந்ததாகும்.

ஈ காலனுமன்பு பூனுதற்கு எண்ணிய எண்ணை மன்றோ முன்செய் புண்ணியமே!

1. அங்ஙனம் அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியாகிய நின்னைக்காண வேண்டும் என்று தோன்றிய எண்ணமே முன்செய்த புண்ணியத் தின் பயன் ஆகும்
2. 'புண்யலப்யா' என்கிறது சக்ஸர்நாமம் அதாவது புண்ணியத் தால் அடையத்தக்கவள் என்பது பொருள். இங்கு புண்ணியம் என்பது நற்கருமங்கள் மட்டுமின்றி பல தெய்வங்களைப் பல பிறவிகளில் வழிபட்ட புண்ணியத்தையே குறிக்கும் என்று சாக்தர்கள் கூறுவார்
3. "அக்ருத புண்ய;- ப்ரண்நதும் - ஸ்தோதும் வாகதம் - ப்ரபவதி?" "புண்ணியம் செய்யாதவள் எங்ஙனம் நின்னை வணங்கவும் புக மூவும் தகுதியுடையவனாவான்?" இவ்வாறு சௌந்தரியலகரி வினவுகிறது
4. நல்ல எண்ணமே நற்செயல்களுக்குக் காரணமாகிறது. நற்செயல் களே புண்ணியமாகிறது. எனவே முதற்காரணமாகிய எண்ணைத் தைச் சிறப்பித்துக் கூறுமுகத்தான் "காலனும் அன்ப பூனுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ?" என்றார். நெஞ்சத்திலுள்ள பேதமையியிய நீங்குதல் இப்பாடவின் பாராயன பலன் ஆகும்.

புலவர் கே. சந்தானராமன் எழுதும் அபிராமியந்தாதி ஆய் வுரை "ஞானசம்பந்தம்" இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் பெற்றுமிடயாத ஒன்றாகும். எத்தனை துன்பம் இதுவும் ஒரு வாழ்வா இவ்வேளையில் ஞானசம்பந்தம் கீதழை கட்டிக்காத்து நாம் இருக்கும் இடம் கொண்டுவந்து தந்த குருக்களின் உதவியைப் பாராட்டி அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை படித்து இன்புறும் வாசகர்கள் சார்பாகவும் மீண்டும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

இப்பாடலை அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டிய முழுப்பணத்தையும் எமக்குத் தந்துதலிய திருமதி செல்வராசா அன்னம்மா சுழிபுரம் கிழக்கைச் சேர்ந்தவர் தாமாக வந்து உதவியுள்ளார். தனது மகன் செல்வராசா தனபாலசிங்கம் அவர்கள் இப்பணம் உதவியதாக தெரிவித்து சந்தோஷம் தெரிவித்தார். இப்பாடவின் பாராயன பயன் நெஞ்சத்திலுள்ள பேதமையியிய நீங்குதல் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலை அச்சிட உதவிய திருமதி செல்வராசா அன்னம்மா அம்மையார் தமது குடும்பத்தினருடன் சிறப்பாக வாழ எல்லாம் வல்ல அம்பாள் அருள் நல்கி வாழ வைப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன் அம்பாளை வேண்டி எங்கள் நன்றியையும் அம்மையாருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம் நாம் யாவரையும் விரைவாக அடுத்த 41 வது பாடலில் சந்திப்போம்

வணக்கம்

"பஜகணச் சுபையார்"

ஏனா அச்சகம், பண்ணாகம்.